

[Svend Erik Hovmand]

det, og vi håber, at vi alle sammen om et års tid vil kunne konstatere, at det var et godt skib, der blev sat i søen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at diskussionen i dag skulle være en diskussion om karensdag: ja eller nej. Men når hr. Svend Erik Hovmand på den ene side siger, at en ting som at fritage de virksomheder, der ligger i kommunerne, for selskabsskatter er noget, der ligger uden for frikommunetanken, og på den anden side siger, at det er en afsporing, hvis frikommuner vil have mulighed for at afskaffe karensdagen, selv om de mener, at karensdagen for deres ansatte koster kommunen penge, og så ydermere siger, at det i øvrigt er et rent aftalespørgsmål med kommunernes lønningsnævn som det, der bestemmer til syvende og sidst, så bliver jeg meget forbavset. Efter min erindring har kommunernes lønningsnævn klart fået at vide af regeringen, at kommunerne havde at rette sig efter denne lovgivning, og derfor er det ikke et rent aftalespørgsmål.

Der blev rejst mange interessante modsætningssspørgsmål i hr. Svend Erik Hovmands tale, og dem vil vi bore videre i i udvalget, det kan jeg forsikre hr. Svend Erik Hovmand om.

Agerschou (SF):

Jeg vil også godt starte med at hæfte mig lidt ved den ordførertale, vi horte fra venstre. Det var en rigtig venstreordførertale, hvor hr. Svend Erik Hovmand først bevæger sig op i næsten lyriske højder, når han snakker om det kommunale selvstyre og den kommende frihed for kommunerne, og lige bagefter kommer han så med pegefingern: men der er noget, I ikke må; I skal være ansvarsbevidste. Det er typisk venstre, når talen er om kommunalt selvstyre. Det minder mig ofte om en fjernsynsudsendelse, der hedder Øberbøv.

Efter at indenrigsministeren nu i ca. 7 måneder har jongleret rundt på scenen med sit frikommunenummer, får folketingset for første gang lejlighed til at diskutere sagen.

Som bekendt stammer ideen fra Sverige, hvor 9 kommuner og 3 amtskommuner er udpeget til at indgå i et 4-årigt forsøg. Det

svenske forsøg er imidlertid forberedt og gennemarbejdet. Det er ikke præget af en indenrigsminister, der sidder i sit badekar og pludselig får et indfald, der absolut skal fyres af, første gang hun står over for en gruppe kommunalpolitikere. Det betyder, at det danske forsøg, som kunne rumme mange positive elementer, er startet hulter til bulter, og fortsat er der almindelig forvirring, så kommunalpolitikere ikke aner, hvad indenrigsministeren egentlig mener. Det risikerer at ende i pjat, hvis ikke et flertal i folketingset forsøger at give frikommuneprojektet et indhold med perspektiver og visioner.

I SF er vi positive over for en forsøgsordning med frikommuner, oven i købet så positive, at vi mener, det vil være både synd og skam, hvis ideen skal ødelægges, fordi en tilfældig indenrigsminister absolut vil presse og jappe forsøgsordningen igennem på alt for kort tid. Det var bl.a. det, der var ved at ske i efteråret.

Indenrigsministeren mener, det er flot, at 49 kommuner og 6 amtskommuner tilmeldte sig forsøget. Vi mener, der kunne have været mange flere og også være kommet mange flere gode ideer, hvis forsøget var blevet forberedt på en ordentlig måde og ministeren ikke hele tiden havde forsøgt at sabotere projektet med urealistiske tidsfrister og mystiske skrivelser til de forskellige kommunalbestyrelser.

Indenrigsministeren har udpeget 22 kommuner og 5 amter, og hvordan er de udpeget? Ja, de er udpeget ud fra ønsket om at få en bred repræsentation af kommuner af forskellig størrelse og med forskellig struktur og geografisk beliggenhed, og så har ministeren også forsøgt at skabe ligevægt mellem socialdemokratisk og borgerlig-liberalt styrede kommuner, formodentlig for at undgå vrøvl. Men ét kriterium er betegnende nok ikke med, nemlig de kommunale ideers fantasifuldhed og samfundsmæssige betydning. Det kriterium har ikke, så vidt man kan se, været med ved udvælgelsen. Selv om det selvfølgelig havde været det eneste rigtige, har man omhyggeligt undgået det.

Som nævnt er det første gang, vi diskuterer frikommuner i folketingset. I SF er vi positive over for ideen, så vi greb indenrigsministerens lovforslag med begærlighed. Og hvad var det så? Det var tungen ud ad vinduet. Det består ikke af andet end en gav-